

TANER AKÇAM: İç savaşın başındayız

Posted on 14/10/2014

Çok karamsar olmamın nedeni tarihle haşır neşir olmam mı? Hele bazılarının yaşanan son olayları “intifada” benzeri eylem olarak görüp alkışladıklarını okudukça ağzımın açık kaldığımı itiraf etmeliyim!

Ya ben uzaklarda yaşadığım için, nelerin olduğunu bilmiyor ve anlamıyorum ya da maalesef birçok insan şu anda içinde bulunduğumuz durumun olağanüstü karakterini fark etmiyor.

Yaşananlara Türkiye'nin iç siyasi sorunu gibi yaklaşıp sıradan AKP veya PKK düşmanlığı dışında bir şey öneremeyenlere sorunun çok daha derinlerde olduğu nasıl anlatılır?

Ortadoğu'da 1916-1923 düzeni çöktü. Yeni sınırların çizilmesi kuvvetle muhtemel -belki çizilmeye başladı bile- ve bunda etnik-dinî kimlikler kesin belirleyici oluyor. Bunun dışındaki aidiyetlerin hiçbir önemi yok, vardıysa da kalmadı artık!

Fakat sürecin tek aktörü yerel güçler değil. Washington, Moskova, Tahran, Riyad ve Tel Aviv de doğrudan veya dolaylı aktörler bu süreçte.

Herhangi bir konuda attığınız tavır, sizin bu merkezlerle de ne tür ilişki kurmak istediğinizin ipuçlarını verir. Ve özellikle de bu nedenle hangi adımı niçin attığınızı çok dikkatli hesap etmek zorundasınız!

Bundan sonrası basittir. “Vuran vurana helal olsun!” Bundan sonra tek şey geçerlidir; silahınızın gücü ve girdiğiniz ittifaklar.

Gerisi boş laf!

İnsanoğlu toprak yiyen bir canavardır ve toprak yemek için, onun üzerindeki öteki insanları da yer.

Ortadoğu'da büyük etnik-din gurupları, büyük devletleri de kollayarak yeni toprak yeme kavgasına girmişlerdir. Ve bu süreçte birbirlerini yiyeceklerdir.

Bölgenin dış güçleri ise bu yeme sürecinin uzamasına yarayacak leş kargalarından başka bir şey değildirler.

Amerika, Avrupa, Rusya, Tahran, Tel Aviv ve Riyad, hepsi ama hepsi, insanların birbirlerini yeme sürecinden kendileri için en kârlı olanı çıkarmaya çalışacaklardır.

Bir başka kural da şudur: bu kavgada en çok zarar görecekler, kuvvetli iç ittifaklar kuramayıp, dış güçlere bel bağlayanlar olacaktır!

Türkler, Kürtler, Sünni ve Şia Araplar ile Nusayriler bu kavganın ana aktörleri. Kimisi elindeki toprağı tutmaya çalışacak, kimisi daha da genişletmeye. Ve bu güçler, kendileri için doğru buldukları çözüme de ulaşmadan bırakmayacaklardır bu savaşı.

Soykırım da dâhil, çok daha ağır kitlesel katliamların yaşanması bile mümkündür.

Yeni hiçbir şey yok bu tabloda. İnsan denen hayvan antik dönemden beri hep aynı şekilde çözüyor toprak sorunlarını. Ve şimdi de aynı şekilde çözecek!

İşte bu tabloda iki şey çok ürkütücü; birincisi Cumhurbaşkanı'nın IŞİD ile PKK arasında fark yoktur sözü, diğeri ise PKK'nın Kürtleri sokağı davet etmesi.

Beni savařan aktörlerin ideolojik tercihleri çok ilgilendirmiyor.

Birtakım ideolojik veya başka tercihlerle kendinden olan olmayanı tanımlayıp, “öteki” gördüğünü imha etmenin çok cazip bir tarafı yok benim için.

Beni ilgilendiren, bu toprak (insan) yeme kavgasının en az insan kaybıyla nasıl sonuçlandırılabilir.

Ne yapmalı ki, insan denen en kıymetli sermaye bu altüst oluştan en az zararla çıkabilsin?

Cevabı basittir, en azından iç içe yaşayan toplulukların bu savaşta birbirlerini düşman ilan etmemeleri gerekir.

Yani son derece pragmatik bir açıdan Türklerin ve Kürtlerin bu süreçte birbirlerini birinci derecede ortak olarak görmeleri gerekir.

Eğer Türkler ve Kürtlerin bir kısmı, İslamcılık nedeniyle Sünni Arap devlet kurma girişimi olan IŞİD’i ortak, Kürtler (ve bazı “solcu” Türkler) Türkiye şehirlerini kendilerinin savaş alanı olarak ilan ederlerse gerisi iç savaştır.

Hükümetin Bingöl sonrası, “failleri cezalandırdık” tutumunu hukuk devletinin sonu, orman kanunlarının başlangıcı olarak da okuyabilirsiniz. Bireysel cezalandırmadan, kolektif cezalandırmaya geçişin yolu çok kısadır!

Anlamakta zorlandığım řu: eğer mantıklı davranırlarsa, bu süreci en az zararla atlatabilecek iki topluluk Türkler ve Kürtler niye birbirlerini bir iç savaşa doğru zorluyorlar? Kendi mezarlarını kendileri mi kazıyorlar; yoksa birbirlerini öldürerek, řu anda olandan daha iyi bir şey elde edebileceklerine gerçekten inanıyorlar mı?

“Benim şiddetim haklıdır” ile “önce sen başlattın” cümlelerinin sadece daha fazla öldürmeye hizmet edeceğini görmüyorlar mı?

“Bu iç savaşı zorlayanlar sonuçlarını da düşünmüşlerdir”, cümlesi şu sıra en ürktüğüm cümledir!

Kaynak: [TARAF](#)